

LÖVIMASK: täpselt nagu päris. Õnneks siiski mitte.

Urmo Udras

Lummus maskides

Teatrikunstniku imeline maailm

Pödra- ja lõvipead, toretsevad maskid ja sünged surnunäod - kõiki neid saab näha Teatriliidu saalis. Ja rohkemgi veel.

Just seal on väljas Helsingi Linnateatri kunstniku-butafoori Juhani W. Rytkölä näitus "Imeline maailm - teatrirekvisiit eile ja täna". Soomlase tööde väljapanek on ajastatud möödunud reedel Estonias esietendunud operetiga "Ilus Helena", mille liikumisseaded on Rytkölä kõige värskemaks tööks. Pisike ja vitaalne, alustaski Juhani W. Rytkölä balletiõpingutega ning on muu hulgas olnud ballettmeisteri ka 1989. aastal Estonias menukalt mängitud muusikalile "Viiuldaja katusel". Ometi on ta suutnud tantsu ja rekvisiitide tegemise ühendada ning tema näitusel on kõigil võimalus taaskord teatrimaailma imelisuses veenduda.

Millest on valmistatud isuäratav ja pehme keerusai? Naiste sukkpükstest.

SOOME TEATRIKUNSTNIK:
Juhani W. Rytkölä - pisike mees
teeb suuri maske

Millest spagetid? Jämedatest nõõrijuppidest. Erinevad maskid on tehtud kõikvõimalikest materjalidest, alates marlist ja lõpetades plastikuga. Rytkölä rekvisiidid on nii viimistletud, et esmapilgul ei tule mõttesegi nende ehtsuses kahelda. Laest alla rippuv poodu või veritseva kaelaga ristija Johannes muudavad mõne

RISTIJA JOHANNES:
maharaiutud pea.

IGORI PEA: ripub laes ja ehmatab nõrganärvilisi.

nõrganärvilisema näovärvi märgatavalt kaamemaks. Ja kui lõvil või karul oleks ka kere, oleks targem neist vist eemale hoida... Edevad saavad aga mõne luksusliku maski endale pähe tõmmata ja peeglist oma uut väljanägemist takseerida - ehk võikski nii ringi käia?

„Õhtuleht“
13. I '99